

# Et fascinerende indblik i et giftigt politisk klima



Simon Emil Ammitzbøll-Bille har skrevet en meget åbenhjertig og personlig bog om en totalt dysfunktionel regering. (Foto: Steen Brogaard, Folketinget)



**Bjarke Larsen** 09.03.2023

**BØGER // ANMELDELSE – Simon Emil Ammitzbøll-Billes bog *Insider. Fire år med Løkke* giver et både fascinerende og deprimerende indblik i den dysfunktionelle V-LA-K-regering, der udløste det nuværende kaos blandt de borgerlige partier.**

## **INSIDER**

270 sider

Forfatter: Simon Emil Ammitzbøll-Bille

Forlag: People's Press, 2023

Den tidligere Venstre-minister Søren Pind, der også har været borgmester i København, **har kaldt Københavns Rådhus for** ”det giftigste sted i dansk politik”. Efter at have læst Simon Emil Ammitzbøll-Billes *insider*-beretning fra perioden 2015-2019 tilfalder den tvivlsomme ære ikke længere de københavnske lokalpolitikere.

Dansen omkring regeringsmagten i de år, hvor Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance sammen havde flertal, snupper førertrøjen, hvis bare halvdelen af det, Simon Emil Ammitzbøll-Bille skriver, er rigtigt.

Og selv om hans fremstilling selvfølgelig er farvet af hans egen rolle som minister fra Liberal Alliance, våbenbror for formand Anders Samuelsen og

indpisker i folketingsgruppen, så er der ikke grund til at tro andet. Han har gemt noter, sms'er og referater fra perioden og citerer flittigt fra det hele.

[Havde det været en børnehave, ville de voksne for længst have grebet ind og fået bragt den dysfunktionelle flok på ret køl](#)

Lige fra prologen og frem til sidste kapitel er bogen spækket med detaljerede og ofte kulørte beretninger fra regeringsmøder og møder i folketingsgruppen, taktiske overvejelser og karakteristikker af de involverede personer – de sidste næsten altid negative og for et pars vedkommende direkte grove.

Prologen består således en tre sider lang beskrivelse af, hvordan statsminister Lars Løkke stadig mere desperat forsøger at få fat på Anders Samuelsen. Løkke skal have løst endnu en konflikt mellem Liberal Alliance og Dansk Folkeparti, så man kan få afsluttet forhandlingerne om en finanslov for 2018. Men Anders Samuelsen "gider sgu ikke tale med ham nu", som han siger.

Til sidst tager Samuelsen dog telefonen, og en rasende Løkke nærmest råber: "Jeg er statsminister. Jeg er statsminister i Danmark, og når jeg siger til mine ministre, at de skal komme til møde i Statsministeriet, så skal de komme til møde i Statsministeriet."

En børnehave uden voksne

"Vorherre bevar's for en børnehave," tænkte jeg flere gange – mens jeg samtidig både grinede af de mange absurde forhandlingsforløb og lidt skamfuld fnes af nogle af personkarakteristikkerne (et bedre menneske er jeg ikke). Men havde det været en børnehave, ville de voksne for længst have grebet ind og fået bragt den dysfunktionelle flok på ret køl.

[Simon Emil Ammitzbøll-Billes bog er et vigtigt bidrag til historieskrivningen, og det er velgørende, at han tør være så detaljeret og personlig](#)

I V-LA-K-regeringen er der tilsyneladende ingen voksne til stede. Der er absolut ingen tillid til stede mellem de fire partier, der hele tiden er nødt til at blive enige for at få flertal, og der var tilsyneladende ingen, der forsøgte at få opbygget tilliden – endsige tænkte på, at det var nødvendigt.

Det står i skærende kontrast til den nuværende regering, hvor ministre fra Venstre og Socialdemokratiet har været meget omhyggelige med at få arrangeret dobbeltinterviews, hvor de betoner den tillid, der gennem et langt forhandlingsforløb er opbygget mellem parterne.

Formodentlig belært af de bitre erfaringer fra både V-LA-K-perioden og den efterfølgende, lige så dysfunktionelle regering mellem Socialdemokratiet, SF og De Radikale.

## Løkkes erkendelse

Midt i valgkampen i 2019 offentliggør Lars Løkke bogen *Befrielsens øjeblik*, hvor han frigør sig selv fra bindingen til blå blok og slår til lyd for en regering hen over midten.

”Det politiske forræderi er totalt,” som Simon Emil Ammitzbøll-Bille bittert konstaterer sidst i bogen. Men når man har læst bogens 296 sider, forstår man ham godt.

Hvem ønsker at fortsætte i det cirkus? Samtidig er det højreradikale Stram Kurs blevet opstillingsberettiget (og var tæt på at komme i Folketinget), Nye Borgerlige er blevet dannet (og kom i Folketinget), og internt i Venstre er Inger Støjberg blevet stadig mere stram i sin holdning til indvandring.

*Skal man tro bogens beskrivelser, var det i alt for høj grad den impulsive, hyperaktive Anders Samuelsen, Duracell-kaninen, der lagde kursen fra krise til krise*

Der var kort sagt udsigt til en endnu mere dysfunktionel blå blok i den efterfølgende periode, hvis det skulle lykkes at bevare flertallet. Det gjorde det som bekendt ikke, og vreden i Venstre over Løkkes *stunt* var så stor, at han efterfølgende blev væltet.

Men tre år senere var tiden blevet moden – og den nuværende regering blev dannet. Nu med Løkke som formand for Moderaterne, den tidligere næstformand og konstante modstander Kristian Jensen er helt ude af politik, og også Inger Støjberg har stiftet sit eget parti, Danmarksdemokraterne. Til gengæld er det før så mægtige Dansk Folkeparti kollapsede og er kun en skygge af sig selv.

Det er kort sagt svært at forestille sig et mere omfattende kaos i den borgerlige del af Danmark. På den baggrund er Simon Emil Ammitzbøll-Billes bog et vigtigt bidrag til historieskrivningen, og det er velgørende, at han tør være så detaljeret og personlig.

Mangler strategiske overvejelser

Men det er også bogens eneste svaghed: Jeg savner nogle mere overordnede betragtninger om strategien bag Liberal Alliances kurs i almindelighed og Anders Samuelsons ageren i særdeleshed.

Men der var tilsyneladende ingen forkromet ”masterplan”. Skal man tro bogens beskrivelser, var det i alt for høj grad den impulsive, hyperaktive Anders Samuelson – Duracell-kaninen, som han blev kaldt, da han var medlem af De Radikale – der lagde kursen fra krise til krise.

*Det er en utrolig velskrevet og interessant bog. En ”must read” for alle, der interesserer sig for dansk politik*

Det antyder Simon Emil Ammitzbøll-Bille i hvert fald flere steder. Blandt andet undrer han sig over, hvordan kravet om topskattelettelse på 5 pct. ”hele vejen op” blev så ultimativt. Det kom tilsyneladende bag på både ham og Anders Samuelson, *hvor* langt op i træet de pludselig var kravet.

Det samme indtryk af tilfældigheder får man i beskrivelsen af, hvordan Anders og Simon Emil sidder og synger i bilen hjem fra Marienborg efter at have besluttet sig for at træde ud af regeringen – hvorpå Anders Samuelson efter et møde med rigmanden og storsponsoren Lars Seier Christensen svinger 180 grader og beslutter, at Liberal Alliance alligevel skal blive.

Det havde i det hele taget også været interessant at få mere at vide om og flere refleksioner over Lars Seier Christensens helt konkrete indflydelse på Liberal Alliances politik. Og hvad med partiets holdning til indvandring og islamisme, hvor folketingsgruppen er dybt splittet?

På den ene side de stadig mere kritiske Henrik Dahl og Merete Riisager og på den anden side ikke mindst den meget liberale Simon Emil Ammitzbøll-Bille. Sidstnævnte foragter især Henrik Dahl, der ”har fået islam på hjernen”, men intet sted i bogen giver han et bud på, hvordan han vil løse de problemer, størstedelen af befolkningen oplever på dette område. Og som i det hele taget havde været en afgørende skillelinje i dansk politik i 20 år, da Løkke dannede regering.

Men det skal ikke holde mig fra at give bogen min helhjertede anbefaling. Det er en utrolig velskrevet og interessant bog. En ”must read” for alle, der interesserer sig for dansk politik.

Som et PS kunne jeg godt drømme om, at der inden alt for længe kommer en tilsvarende bog om den forudgående S-SF-R-regering. Den var mindst lige så dysfunktionel og kunne godt kandidere til at snuppe førertrøjen som ”det mest giftige sted i dansk politik”.

## Disclaimer

Jeg har været medlem af Det Radikale Venstre sammen med både Simon Emil Ammitzbøll-Bille og Anders Samuelsen, og jeg brugte dem begge som skribenter i en periode, hvor jeg redigerede partiets medlemsblad.

Jeg gik med Anders Samuelsen over i Ny Alliance, men forlod partiet umiddelbart efter valget i 2007, fordi det havde udviklet sig i den modsatte retning af, hvad jeg håbede på. Jeg har ikke, og har ikke haft, private, personlige relationer til de to.

anmeldelseBjarke LarsenFire år med LøkkeSimon Emil Ammitzbøll-BilleV-LA-K-



regeringen

### **Bjarke Larsen**

Jeg er forlægger og ejer nicheforlaget Pressto ([www.forlaget-pressto.dk](http://www.forlaget-pressto.dk)), der har specialiseret sig i bøger om børn og unge med diagnoser eller andre udfordringer i hverdagen. Desuden er jeg initiativtager til festivalen Historiske Dage